

ГЛАВА IV ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 42.

Влада ће одлуку о оснивању Фонда донијети у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-840/25
3. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1497

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, предсједник Републике д о н о с и

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о здравственој заштити, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петнаестој редовној сједници, одржаној 3. јула 2025. године, а Вијеће народа 14. јула 2025. године констатовало да се усвојени Закон о измјенама и допунама Закона о здравственој заштити не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-2304/25
16. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 57/22) у члану 3. у ставу 4. послјије ријечи: "дом пензионера" додаје се запета и ријечи: "Министарство унутрашњих послова, високошколска установа здравствене струке".

Члан 2.

У члану 16. тачка 22) мијења се и гласи:

"22) медицинске процедуре антиејџинг (енгл. antiageing) естетске медицине су методе и поступци превенције, дијагностике, лијечења и рехабилитације проведени насталих као посљедица старења, који се спроводе на захтјев појединца у специјалистичкој амбуланти, специјалистичком центру, болници, специјалној болници или клиничком центру."

Члан 3.

У члану 27. послјије тачке 26) додаје се запета и нова тачка 27), која гласи:

"27) утврђивање мреже здравствених установа на територији Републике".

Члан 4.

У члану 31. у ставу 2. ријечи: "Министар, уз сагласност министра рада и борачко-инвалидске заштите" замјењују се ријечима: "Министар рада и борачко-инвалидске заштите, уз сагласност министра".

Члан 5.

У члану 45. у ставу 1. послјије ријечи: "процедуре" запета и ријечи: "чак и након смрти пацијента" бришу се.

Члан 6.

У члану 56. у ставу 3. послјије ријечи: "примарном" запета и ријечи: "секундарном и терцијарном" бришу се.

Послије става 3. додаје се став 4, који гласи:

"(4) Министар правилником прописује номенклатуру здравствених услуга које се пружају на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите."

Члан 7.

У члану 57. у ставу 2. у тачки 14) ријечи: "физикалну и психосоцијалну рехабилитацију у заједници" замјењују се ријечима: "физикалну рехабилитацију у заједници".

У тачки 18) послјије ријечи: "здравствену" додају се ријечи: "и палијативну".

Послије тачке 31. додају се запета и нове т. 32), 33) и 34), које гласе:

"32) спровођење физиотерапије и поступака на основу налаза и мишљења доктора медицине, специјалисте физикалне медицине и рехабилитације код болести и повреда, у случајевима када није потребно сложеније испитивање и болничка здравствена заштита,

33) спровођење физиотерапије у кућним условима,

34) спровођење психосоцијалних и/или дефектолошких стручних третмана појединцима и групама од стране здравственог сарадника:

1. процјена стања и дијагностика,
2. савјетодадни рад,
3. индивидуални третмани,
4. групни третмани."

Члан 8.

У члану 58. став 6. мијења се и гласи:

"(6) Изузетно од става 2. овог члана, тим породичне медицине може водити и доктор медицине и доктор медицине специјалиста друге гране медицине у складу са актом о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у дому здравља."

Члан 9.

У члану 59. у ставу 2. у т. 1) и 3) ријечи: "и палијативну" бришу се.

У ставу 4. ријечи: "актом о систематизацији и организацији" замјењују се ријечима: "актом о унутрашњој организацији и систематизацији".

Послије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

"(5) Изузетно од става 2. т. 1) и 3) овог члана, здравствена дјелатност на секундарном нивоу здравствене заштите може да обухвата и палијативну његу која се пружа у здравственим установама и то:

- 1) болници,
- 2) специјалној болници."

Члан 10.

У члану 60. у ставу 3. ријечи: "и палијативне" бришу се, а послјије ријечи: "установи" додаје се запета и ријечи: "санитетски превоз и пратњу другог лица".

У ставу 5. ријечи: "актом о систематизацији и организацији" замјењују се ријечима: "актом о унутрашњој организацији и систематизацији".

Послије става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

"(6) Изузетно од става 3. овог члана, здравствена заштита може да обухвата и палијативну његу која се пружа у здравственој установи."

Члан 11.

Члан 63. мијења се и гласи:

- "Врсте здравствених установа су:
- 1) амбуланта за здравствену његу,
 - 2) амбуланта за физиотерапију,

3) амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију,

4) дом за здравствену његу,

5) апотека,

6) стоматолошка амбуланта,

7) дом здравља,

8) специјалистичка амбуланта,

9) специјалистички центар,

10) лабораторија,

11) радиолошко-стоматолошка лабораторија,

12) болница,

13) специјална болница,

14) клинички центар,

15) завод,

16) институт,

17) банка.”

Члан 12.

У називу члана 64. ријечи: “и физиотерапију” бришу се, а члан 64. мијења се и гласи:

“(1) Амбуланта за здравствену његу је здравствена установа у којој се обавља здравствена дјелатност на примарном нивоу здравствене заштите утврђена у члану 57. став 2. т. 1), 2), 3), 4), 16) и 17) овог закона.

(2) Установа за извршење кривичних и прекршајних санкција, установа социјалне заштите, дом пензионера, Министарство унутрашњих послова, високошколска установа здравствене струке и установа васпитања и образовања, поред основне дјелатности, може да обавља и здравствену дјелатност из става 1. овог члана ако испуњава услове који се односе на простор, кадар и опрему за обављање здравствене дјелатности амбуланте за здравствену његу.

(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе амбуланта за здравствену његу обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе амбуланта за здравствену његу обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 13.

Послије члана 64. додаје се нови члан 64а, који гласи:

“Амбуланта за физиотерапију

Члан 64а.

(1) Амбуланта за физиотерапију је здравствена установа у којој се обавља здравствена дјелатност на примарном нивоу здравствене заштите утврђена у члану 57. став 2. т. 1), 2), 3), 4), 32) и 33) овог закона.

(2) Установа за извршење кривичних и прекршајних санкција, установа социјалне заштите, дом пензионера, Министарство унутрашњих послова, високошколска установа здравствене струке и установа васпитања и образовања, поред основне дјелатности, може да обавља и здравствену дјелатност из става 1. овог члана ако испуњава услове који се односе на простор, кадар и опрему за обављање здравствене дјелатности амбуланте за физиотерапију.

(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе амбуланта за физиотерапију обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе амбуланта за физиотерапију обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 14.

Члан 65. мијења се и гласи:

“(1) Амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију је здравствена установа у којој се обавља здравствена дјелатност на примарном нивоу здравствене

заштите утврђена у члану 57. став 2. т. 1), 2), 3), 4), 5), 6) и 16) овог закона.

(2) Установа за извршење кривичних и прекршајних санкција, установа социјалне заштите, дом пензионера, Министарство унутрашњих послова, високошколска установа здравствене струке и установа васпитања и образовања, поред основне дјелатности, може да обавља и здравствену дјелатност из става 1. овог члана ако испуњава услове који се односе на простор, кадар и опрему за обављање здравствене дјелатности амбуланте за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију.

(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију може обављати здравствену дјелатност на примарном нивоу здравствене заштите утврђену у члану 57. став 2. тачка 34) овог закона.”

Члан 15.

У члану 66. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе дом за здравствену његу обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе дом за здравствену његу обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 16.

У члану 67. запета и ријечи: “а оснива се у складу са планом мреже здравствених установа на територији локалне самоуправе” бришу се.

Члан 17.

У члану 68. последије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Изузетно од става 1. овог члана, стоматолошка амбуланта може обављати здравствену дјелатност на примарном нивоу здравствене заштите утврђену у члану 57. став 2. тачка 25) овог закона.”

Члан 18.

У члану 69. у ставу 2. запета и ријечи: “у складу са планом мреже здравствених установа на територији локалне самоуправе” бришу се.

Послије става 11. додаје се нови став 12, који гласи:

“(12) Изузетно од става 3. овог члана, у дому здравља у којем гравитира мање од 15.000 становника може да се организује најмање здравствена дјелатност из области: породичне медицине, прехоспиталног хитног збрињавања обољелих и повријеђених, хитног санитетског превоза и хематолошке лабораторије.”

Послије става 12. додаје се нови став 13, који гласи:

“(13) За потребе имунизације становништва дом здравља са Институтотом за јавно здравство закључује уговор о пословно техничкој сарадњи.”

Члан 19.

У члану 72. у ставу 2. ријечи: “специјалистичка амбуланта педијатрије и здравствена установа специјалистичка амбуланта гинекологије и акушерства” замјењују се ријечима: “специјалистичка педијатријска амбуланта и здравствена установа специјалистичка гинеколошка амбуланта”.

Став 4. мијења се и гласи:

“(4) Специјалистичка амбуланта може организовати посјете консултаната-специјалиста гране медицине, односно стоматологије за коју је специјалистичка амбуланта регистрована или специјалиста гране медицине, односно

стоматологије који учествују у лијечењу и рехабилитацији основне болести која се третира у специјалистичкој амбуланти.”

Став 6. брише се.

Члан 20.

У члану 73. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе специјалистичка амбуланта породичне медицине обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе специјалистичка амбуланта породичне медицине обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 21.

У члану 74. у ставу 1. у тачки 2) послјерије ријечи: “других лица” додају се ријечи: “осим лица из члана 81. став 3. тачка 4) овог закона”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе специјалистичка амбуланта медицине рада обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе специјалистичка амбуланта медицине рада обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 22.

У члану 75. у ставу 2. у тачки 4) ријечи: “и акушерства” бришу се.

Ст. 3. и 4. мијењају се и гласе:

“(3) Специјалистички центар може организовати посјете консултаната-специјалиста гране медицине, односно стоматологије за коју је специјалистички центар регистрован или специјалиста гране медицине, односно стоматологије који учествују у лијечењу и рехабилитацији основне болести која се третира у специјалистичком центру.

(4) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе специјалистички центар обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе специјалистички центар обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Став 5. мијења се и гласи:

“(5) Изузетно од става 1. овог члана, Медицински факултет Универзитета у Бањој Луци и Медицински факултет у Фочи, Универзитета у Источно Сарајеву, поред основне дјелатности, може да обавља и здравствену дјелатност из става 1. овог члана ако испуњава услове који се односе на простор, кадар и опрему за обављање здравствене дјелатности специјалистички центар.”

Члан 23.

У члану 76. ст. 9. и 10. мијењају се и гласе:

“(9) Болница може организовати посјете консултаната-специјалиста грана медицине, односно стоматологије за коју је болница регистрована или специјалиста гране медицине, односно стоматологије који учествују у лијечењу и рехабилитацији основне болести која се третира у болници.

(10) Болница може добити назив универзитетска, који додјељује универзитет који у свом саставу има студиј медицине.”

Став 11. брише се.

Члан 24.

У члану 77. став 6. мијења се и гласи:

“(6) Специјална болница може организовати посјете консултаната-специјалиста грана медицине за коју је специјална болница регистрована или специјалиста гране медицине који учествују у лијечењу и рехабилитацији основне болести која се третира у специјалној болници.”

Став 7. брише се.

Члан 25.

У члану 79. у ставу 1. послјерије ријечи: “Центар” додају се ријечи: “или центре”.

У ставу 2. у тачки 1) послјерије ријечи: “болести” додају се ријечи: “примјеном међународних здравствених прописа у области ријетких болести”.

Ст. 3. и 4. мијењају се и гласе:

“(3) Центар за ријетке болести налазом и мишљењем потврђује статус лица обољелог од ријетке болести послјерије дијагностиковања ријетке болести из става 2. тачка 1) овог члана.

(4) Лице обољело од ријетке болести, односно његов законски заступник, родитељ, усвојитељ, односно старатељ дјетета или законски заступник лица лишеног пословне способности може поднијети приговор у писаној форми на налаз и мишљење из става 3. овог члана директору Клиничког центра у року од 15 дана од дана пријема налаза и мишљења.”

Послјерије става 4. додају се нови ст. 5, 6. и 7, који гласе:

“(5) Директор Клиничког центра дужан је да у року од 30 дана од дана подношења приговора утврди битне чињенице и околности у вези са наводима из приговора на основу којих доноси рјешење по приговору из става 4. овог члана.

(6) Рјешење директора Клиничког центра из става 5. овог члана је коначно, а против рјешења се може покренути поступак пред надлежним судом.

(7) Министар у сарадњи са Центром за ријетке болести и комисијом за ријетке болести доноси Програм за ријетке болести за период од пет година, а који се објављује на интернет страници Министарства.”

Члан 26.

У члану 80. у ставу 4. послјерије ријечи: “психијатрије” додаје се запета и ријечи: “дијализе и трансплантације”.

Члан 27.

У члану 81. у ставу 3. у тачки 3) послјерије ријечи: “екранима” додаје се запета и ријечи: “инструктора свих категорија моторних возила”.

У тачки 4) ријечи: “лица изложених хемикалијама и биоцидима; лица професионално изложених јонизујућем зрачењу; инструктора свих категорија моторних возила” замјењују се ријечима: “лица изложених хемијским штетностима и биоцидима; лица професионално изложених јонизујућем зрачењу”.

У ставу 5. тачка 3) мијења се и гласи:

“(3) води регистар у складу са прописима којима су уређене области заштите на раду, професионалне рехабилитације, оспособљавања и запошљавања инвалида и здравствене документације и евиденцијама у области здравства.”

Члан 28.

У члану 83. у ставу 2. послјерије ријечи: “стоматологије” додају се ријечи: “и из области израде и апликације медицинског средства за сопствене потребе, у оквиру здравствене услуге из области стоматологије која се пружа”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе завод за стоматологију обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе завод за стоматологију обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 29.

У члану 85. у ставу 3. запета и ријечи: “у складу са планом мреже здравствених установа на територији града” бришу се.

Став 5. мијења се и гласи:

“(5) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе завод за ургентну медицину обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе завод за ургентну медицину обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 30.

У члану 86. став 5. мијења се и гласи:

“(5) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе завод за форензичку психијатрију обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе завод за форензичку психијатрију обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 31.

Послије члана 86. додаје се нови члан 86а, који гласи:

“Завод за дијализу и трансплантацију
Члан 86а.

(1) Завод за дијализу и трансплантацију је здравствена установа која обавља здравствену дјелатност на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите из области дијализе и трансплантације.

(2) Снабдијевање лијековима за сопствене потребе завод за дијализу и трансплантацију обезбјеђује закључивањем уговора са апотеком као посебном здравственом установом, а снабдијевање медицинским средствима за сопствене потребе завод за дијализу и трансплантацију обезбјеђује у складу са прописима којима се уређује област лијекова и медицинских средстава.”

Члан 32.

У члану 88. у ставу 2. тачка 12) мијења се и гласи:

“12) припрема годишњи извјештај о промету и потрошњи лијекова у Републици и дефинише јавноздравствене приоритете у подручју фармакоекономике и фармакоепидемиологије.”

Тачка 22) мијења се и гласи:

“22) кроз обављање промета на мало лијекова и медицинских средстава планира и врши набавку, чување и издавање имунолошких и других лијекова неопходних за спровођење имунизације становништва, и прату њихову потрошњу.”

Члан 33.

У члану 101. у ставу 2. послједије ријечи: “трансфузијске медицине” ријеч: “и” брише се и додаје се запета, а послједије ријечи: “форензичке психијатрије” додају се ријечи: “и дијализе и трансплантације”.

Послије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Медицински факултет Универзитета у Бањој Луци и Медицински факултет у Фочи, Универзитета у Источно Сарајеву, поред основне дјелатности, може да обавља и здравствену дјелатност у области молекуларне дијагностике са хуманом генетиком и геномиком ако испуњава услове који се односе на простор, кадар и опрему за обављање здравствене дјелатности лабораторије за молекуларну дијагностику са хуманом генетиком и геномиком.”

Члан 34.

У члану 102. у ставу 1. ријечи: “амбуланта за здравствену његу и физиотерапију” замјењују се ријечима: “амбуланта за здравствену његу, амбуланта за физиотерапију”.

У ставу 2. у тачки 1) ријеч: “трансплантације” замјењује се ријечима: “дијализе и трансплантације”.

Члан 35.

Послије члана 104. назив одјелка 2. мијења се и гласи:

“2. Мрежа здравствених установа”.

У називу члана 105. ријечи: “План мреже” замјењују се ријечју: “Мрежа”, а члан 105. мијења се и гласи:

“(1) Мрежа здравствених установа доноси се с циљем реализације мјера, услуга и активности здравствене заштите које служе остваривању јавног интереса.

(2) Мрежа из става 1. овог члана уважава дјелатности и капацитете постојећих здравствених установа.”

Члан 36.

У називу члана 106. ријечи: “План мреже” замјењују се ријечју: “Мрежа”, а члан 106. мијења се и гласи:

“(1) Скупштина локалне самоуправе, на приједлог Одбора за здравство јединице локалне самоуправе, а уз сагласност Министарства и надлежних здравствених комора, доноси одлуку о мрежи здравствених установа на територији своје локалне самоуправе, којом се обезбјеђују услуге ванболничке здравствене заштите.

(2) Мрежа здравствених установа из става 1. овог члана доноси се на период од три године и њиме се утврђује потреба за амбулантом за здравствену његу, амбулантом за физиотерапију, амбулантом за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, домом за здравствену његу, апотеком, стоматолошком амбулантом, домом здравља, специјалистичком амбулантом, специјалистичком амбулантом породичне медицине, специјалистичком амбулантом медицине рада, специјалистичким центром, лабораторијом, радиолошко-стоматолошком лабораторијом и заводом за ургентну медицину.”

Члан 37.

У називу члана 107. ријечи: “План мреже” замјењују се ријечју: “Мрежа”, а члан 107. мијења се и гласи:

“(1) Влада доноси одлуку о мрежи здравствених установа у Републици на период од три године.

(2) Мрежа из става 1. овог члана:

1) обједињује мрежу здравствених установа на територији локалне самоуправе и

2) потребу Републике за болницом, специјалном болницом, клиничким центром, заводом за медицину рада и спорта, заводом за судску медицину, заводом за стоматологију, заводом за трансфузијску медицину, заводом за форензичку психијатрију, заводом за дијализу и трансплантацију, институтом за јавно здравство, институтом за физикалну медицину, рехабилитацију и ортопедску хирургију, банком биолошког материјала, банком матичних ћелија и банком репродуктивних ткива и/или ћелија и ембриона, а у зависности од броја, старосне структуре и здравствених потреба становништва, степена урбанизације, развијености и саобраћајне повезаности између појединих здравствених установа.”

Члан 38.

У члану 108. у ставу 2. ријечи: “и ако је предвиђена плановима мреже здравствених установа из чл. 106. и 107. овог закона” бришу се.

У ставу 5. ријечи: “поред државних службеника, може се ангажовати и стручно лице које није државни службеник, а” замјењују се ријечима: “министар, поред државних службеника, може ангажовати и стручно лице које није државни службеник, самостално или”.

У ставу 6. ријечи: “до 20% најниже нето плате за претходни мјесец у Републици” замјењују се ријечима: “13% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

У ставу 13. ријечи: “за претходни мјесец у Републици” замјењују се ријечима: “за претходну годину у Републици”.

Члан 39.

У називу члана 109. ријеч: “Процјена” замјењује се ријечима: “Елаборат о”, а члан 109. мијења се и гласи:

“(1) Јавна здравствена установа је обавезна оснивачу доставити годишњи програм рада и финансијски план, у складу са прописом којим је уређен систем јавних служби, до 28. фебруара за текућу годину.

(2) Оснивач одлуком даје сагласност на годишњи програм рада и финансијски план из става 1. овог члана.

(3) Уколико капитална вриједност за изградњу објекта и/или набавку медицинске опреме из годишњег програма рада и финансијског плана из става 1. овог члана прелази 1.000.000 КМ, јавна здравствена установа треба да достави оснивачу елаборат о оправданости инвестиционог улагања.”

Члан 40.

Послије члана 109. додаје се нови члан 109а, који гласи:

“Забрана рада здравствене установе

Члан 109а.

(1) Забрањено је здравственој установи да почне са радом без рјешења којим се утврђује испуњеност услова за почетак рада здравствене установе и/или њене пословне јединице и рјешења о упису у судски регистар пословних субјеката.

(2) Забрањено је здравственој установи да обавља здравствену дјелатност ако у току рада престане испуњавати прописане услове за обављање здравствене дјелатности који се односе на простор, кадар и опрему.”

Члан 41.

У члану 113. у ставу 7. послјерије рјечи: “фармације,” додају се рјечи: “први циклус академског или струковног студија из области медицине са 240 ECTS бодова,”.

Члан 42.

У члану 120. у ставу 4. рјечи: “за израду” замјењују се рјечима: “о начину израде”.

Члан 43.

У члану 131. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Здравствени радник из става 1. овог члана може обављати здравствену дјелатност са пуним радним временом у здравственој установи до навршених 68 година живота.”

Члан 44.

У називу члана 132. рјечи: “Послови и компетенције здравственог радника” замјењују се рјечима: “Послови и компетенције здравственог радника и здравственог сарадника”, а члан 132. мијења се и гласи:

“(1) Послови које је здравствени радник и здравствени сарадник овлашћен да обавља утврђени су прописима којима се уређује област дјелатности у здравству.

(2) Министар доноси правилнике о професионалним компетенцијама здравствених радника и/или здравствених сарадника, а у зависности од послова за које су здравствени радници и здравствени сарадници овлашћени у складу са ставом 1. овог члана.

(3) Правилницима из става 2. овог члана утврђују се професионалне компетенције које се стичу завршетком образовног програма и обима активности за које је здравствени радник и здравствени сарадник оспособљен да обавља.”

Члан 45.

У члану 134. став 2. мијења и гласи:

“(2) Изузетно од става 1. овог члана, здравствени радник који је завршио интегрисани студиј медицине, стоматологије или фармације, први циклус академског или струковног студија са 240 ECTS бодова не обавља приправнички стаж.”

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Здравствени радник који је завршио интегрисани студиј фармације, а у току студија није обавио додипломску праксу у минималном трајању од шест мјесеци, ду-

жан је обавити приправнички стаж у трајању од шест мјесеци.

Досадашњи ст. 3, 4, 5, 6. и 7. постају ст. 4, 5, 6, 7. и 8.”

Члан 46.

У члану 135. у ставу 4. рјечи: “50% најниже нето плате” замјењују се рјечима: “11% просјечне нето плате за претходну годину”.

У ставу 5. рјечи: “најниже нето плате у Републици у претходној години” замјењују се рјечима: “22% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

Члан 47.

Послије члана 135. додаје се нови члан 135а, који гласи:

“Регистар здравствених радника и здравствених сарадника

Члан 135а.

(1) Регистар здравствених радника и здравствених сарадника (у даљем тексту: Регистар) је електронска, централна, јавна база података о здравственим радницима и здравственим сарадницима, коју води Министарство.

(2) Министар доноси правилник о садржају и начину вођења Регистра.”

Члан 48.

Послије члана 136. додаје се нови члан 136а, који гласи:

“Комора здравствених сарадника

Члан 136а.

(1) Комора је самостална, професионална организација здравствених сарадника.

(2) Комору оснивају здравствени сарадници, у складу са прописима којима се уређују здравствене дјелатности.

(3) Комора здравственим сарадницима из става 1. овог члана издаје и укида лиценце за обављање професионалне дјелатности, врши провјеру знања и компетентности чланова, доноси деонтолошки и етички кодекс и обавља друге послове у складу са прописима којима се уређују здравствене дјелатности.”

Члан 49.

У члану 141. у ставу 10. рјечи: “Правилник о Регистру одобрених специјализација и супспецијализација” замјењују се рјечима: “Правилник о садржају и начину вођења Регистра о одобреним специјализацијама и супспецијализацијама за здравствене раднике и здравствене сараднике”.

Члан 50.

У члану 144. у ставу 3. рјечи: “до 20% најниже нето плате за претходни мјесец у Републици” замјењују се рјечима: “13% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

Члан 51.

У члану 146. у ставу 2. послјерије рјечи: “заштите здравља” додаје се зарез и додају се рјечи: “здравствена комора”.

У члану 146. у ставу 5. рјечи: “врши комисија коју именује министар” замјењују се рјечима: “врше комисије које именује министар у зависности од програма континуиране едукације”.

Став 6. мијења се и гласи:

“(6) Комисије за евалуацију програма континуиране едукације имају најмање од по три члана од којих је један члан из реда државних службеника запослених у Министарству, а остали чланови су истакнута стручна лица из реда представника медицинског факултета, здравствене коморе или здравствене установе, а у зависности од програма континуиране едукације за коју се врши евалуација програма.”

У ставу 7. ријечи: “до 20% најниже нето плате у Републици” замјењују се ријечима: “13% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

У ставу 12. ријечи: “од 30% најниже нето плате у Републици” замјењују се ријечима: “20% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

Став 13. мијења се и гласи:

“(13) Министар доноси Правилник о континуираној едукацији.”

Послије става 13. додаје се нови став 14, који гласи:

“(14) Правилником из става 13. овог члана прописују се врсте и дужина трајања континуиране едукације, програм континуиране едукације, поступак и критеријуми на основу којих се врши акредитација програма континуиране едукације, послови организатора континуиране едукације у вези са планирањем, организовањем и спровођењем континуиране едукације.”

Члан 52.

Послије члана 147. додаје се нови члан 147а, који гласи:

“Антијејинг/antiageing естетска медицина

Члан 147а.

(1) Доктори медицине - специјалисти или доктори стоматологије - специјалисти и доктори медицине или доктори стоматологије са најмање пет година радног искуства могу пружати услуге из антијејинг (енгл. antiageing) естетске медицине у здравственим установама из члана 63. т. 8), 9), 12), 13) и 14) овог закона уколико имају додатну едукацију из антијејинг естетске медицине или еквивалент додатне едукације из антијејинг естетске медицине.

(2) Додатну едукацију из антијејинг естетске медицине организује медицински факултет.

(3) Еквивалент додатне едукације из антијејинг естетске медицине процијењује медицински факултет.

(4) Министар доноси Програм додатне едукације из антијејинг естетске медицине на приједлог медицинског факултета.

(5) Приједлог Програма из става 4. овог члана, медицински факултет је обавезан доставити министру у року од шест мјесеци, од дана ступања на снагу овог закона.

(6) Здравствена установа која пружа услуге антијејинг/antiageing естетске медицине обавезна је у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона испунити услове из става 1. овог члана.”

Члан 53.

Члан 154. мијења се и гласи:

“(1) Здравствена установа из чл. 68, 69, 72, 75. и 83. овог закона може обављати послове из области израде и апликације медицинског средства за сопствене потребе, у оквиру здравствене услуге из области стоматологије која се пружа.

(2) Здравствена установа из члана 89. овог закона може обављати послове из области израде и апликације ортопедских помагала за сопствене потребе, у оквиру здравствене услуге из области медицине коју пружа.”

Члан 54.

У члану 157. у ставу 3. ријечи: “Хеликоптерског сервиса Републике Српске (у даљем тексту: Хеликоптерски сервис)” замјењује се ријечима: “Министарства унутрашњих послова”.

У ставу 4. ријечи: “Хеликоптерског сервиса” замјењују се ријечима: “Министарства унутрашњих послова”.

У ставу 9. ријечи: “Хеликоптерски сервис” замјењују се ријечима: “Министарство унутрашњих послова”.

У ставу 10. ријечи: “Хеликоптерски сервис” замјењују се ријечима: “Министарство унутрашњих послова”.

У ставу 12. ријечи: “Хеликоптерског сервиса” замјењују се ријечима: “Министарства унутрашњих послова”.

Члан 55.

Члан 171. мијења се и гласи:

“(1) Процјена здравствене технологије се врши пооређењем нове технологије са технологијом која се користи у пракси или се као ‘златни стандард’ сматра најбољом могућом, а на основу техничких својстава, клиничке дјелотворности и безбједности, економских анализа, етичких, правних, социјалних и организационих посљедица и ефеката.

(2) Процјена здравствених технологија односи се на:

1) процјену једне технологије за једну индикацију у пооређењу са најбољом постојећом,

2) процјену више технологија за једну индикацију у пооређењу са најбољом постојећом,

3) процјену једне технологије за више индикација у пооређењу са најбољом постојећом.

(3) Министарству елаборат за процјену нове здравствене технологије с циљем анализе и давања мишљења о процјени нове здравствене технологије доставља здравствена установа.

(4) Елаборат за процјену нове здравствене технологије из става 3. овог члана садржи:

1) опис и сврху коришћења нове здравствене технологије као:

1. превентивне,
2. дијагностичке,
3. терапијске,
4. рехабилитационе,

2) опис здравственог проблема за који је намијењена нова здравствена технологија са описом релевантне популације пацијената, очекиваном клиничком дјелотворношћу (ефикасност, безбједност и квалитет живота) и клиничким ефектима примјене нове здравствене технологије,

3) опис услова за примјену нове здравствене технологије са описом потребних специјализација, знања, односно вјештина неопходног кадра за примјену нове здравствене технологије,

4) податке о безбједности нове здравствене технологије и ниво ризика приликом њене примјене од настанка штетних посљедица по живот и здравље пацијената, односно становништва,

5) анализу доступне научне литературе о клиничкој дјелотворности и безбједности нове здравствене технологије, као и податке о процјенама нове здравствене технологије спроведеним у другим земљама, уколико су доступни,

6) анализу трошкова, односно економску анализу примјене нове здравствене технологије, који обухватају и трошкове описаних услова и употребу других технологија за примјену нове здравствене технологије,

7) оправданост увођења нове здравствене технологије,

8) очекиване користи за здравље и здравствену политику, очекивани утицај на унапређење здравствене заштите, односно очекивани финансијски ефекат,

9) приједлог нивоа здравствене заштите за који је примјена нове здравствене технологије предвиђена,

10) подаци о употреби нове здравствене технологије у другим земљама и

11) приједлог за оцјену ризика од настанка штетних посљедица по живот и здравље пацијената, односно становништва примјеном нове здравствене технологије као незнатан, низак, средњи, висок или критичан.

(5) Министар рјешењем именује комисију за анализу елабората за процјену нове здравствене технологије из става 3. овог члана и давања мишљења о процјени нове здравствене технологије са оцјеном ризика од настанка штетних посљедица примјене нове здравствене технологије као незнатан, низак, средњи, висок или критичан.

(6) Комисија из става 5. овог члана има најмање три члана из реда запослених државних службеника и/или

намјештеника у Министарству, истакнутог стручног лица из поједине гране медицине, стоматологије или фармације или из друге области која је дала значајан допринос у развоју и примјени здравствених технологија.

(7) Чланови комисије из става 5. овог члана имају право на накнаду за свој рад у износу 13% просјечне нето плате за претходну годину у Републици, по разматраном захтјеву, док чланови комисије из реда државних службеника и/или намјештеника у Министарству немају право на накнаду.

(8) На основу анализе слабората за процјену нове здравствене технологије из става 3. овог члана, комисија из става 5. овог члана сачињава мишљење о процјени нове здравствене технологије.

(9) Трошкове поступка за сачињавање мишљења о процјени нове здравствене технологије сноси здравствена установа из става 3. овог члана у износу од двије просјечне нето плате за претходну годину у Републици и наведени трошкови чине приход буџета Републике.

(10) Министар доноси Правилник о поступку процјене нове здравствене технологије.”

Члан 56.

У члану 173. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Здравствена установа подноси Министарству захтјев за издавање сагласности за коришћење нове здравствене технологије са мишљењем из члана 171. став 8. овог закона и доказом о уплати трошкова из члана 171. став 9. овог закона.”

У ставу 3. број: “4” замјењује се бројем: “8”.

У ставу 10. ријечи: “10% најниже нето плате у Републици” замјењују се ријечима: “8% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

Члан 57.

Члан 175. мијења се и гласи:

“(1) Методи комплементарне медицине су:

1) методи превенције, дијагностичке процјене, лијечење и рехабилитације:

1. акупунктура,
2. методе стимулације акупунтурних микросистема,
3. квантна медицина,
4. хомеопатија,
5. традиционална кинеска медицина,
6. ајурведа - традиционална индијска медицина,
7. хиропракса,
8. остеопатија,

2) методи очувања и унапређења здравља:

1. ароматерапија,
2. реики,
3. антропозофска медицина,
4. вјежбе у медицинске сврхе: Ѓи гонг (chi kung / qigong), дао јин (dao yin); јога; тај чи чуан (tai chi chuan).

(2) Метода комплементарне медицине из става 1. овог члана може да се примјењује у здравственој установи од стране здравственог радника или здравственог сарадника који је запослен у здравственој установи и има диплому и/или сертификат међународне институције која је призната од стране Министарства и/или увјерење о учествовању у програму континуиране едукације, у складу са одредбама овог закона којим се потврђује компетентност за примјену методе у складу са признатим стандардима комплементарне медицине.

(3) Министар рјешењем именује комисију која утврђује испуњеност услова који се односе на простор, кадар и опрему за примјену поједине методе из става 1. овог члана.

(4) Комисија из става 3. овог члана формира се за сваки конкретан случај и именује се из реда запослених државних службеника у Министарству.

(5) Комисија из става 3. овог члана дужна је да сачини записник о провјери испуњености услова који се односе на простор, кадар и опрему за примјену комплементарне медицине.

(6) На основу записника из става 5. овог члана, министар у року од 60 дана од дана подношења захтјева, доноси рјешење којим се утврђује испуњеност услова за примјену комплементарне медицине.

(7) Рјешење министра из става 6. овог члана је коначно и против рјешења се може покренути управни спор код надлежног суда.

(8) Трошкови поступка за утврђивање испуњености услова који се односе на простор, кадар и опрему за примјену комплементарне медицине сноси подносилац захтјева и наведени трошкови чине приход буџета Републике.

(9) Трошкове из става 8. овог члана рјешењем утврђује министар у висини просјечне нето плате за претходну годину у Републици.

(10) Министар доноси Правилник о условима и поступку за примјену метода комплементарне медицине у здравственој установи.”

Члан 58.

У члану 178. у ставу 11. ријечи: “претходни мјесец” замјењује се ријечима: “претходну годину”.

Члан 59.

У члану 190. у ставу 6. после ријечи: “заштите” додају се ријечи: “у здравственој установи”.

Члан 60.

У члану 194. у ставу 4. ријечи: “Правилник о начину праћења квалитета и сигурности здравствене заштите” замјењују се ријечима: “Правилник о индикаторима квалитета и сигурности и начин праћења и процјене квалитета и сигурности здравствене заштите у здравственим установама”.

Члан 61.

У члану 202. у ставу 14. ријечи: “сертификацији и” замјењују се ријечју: “сертификације”.

Члан 62.

У члану 209. у ставу 3. ријечи: “30. септембра” замјењују се ријечима: “30. новембра”.

Члан 63.

У члану 214. у ст. 1. и 2. после ријечи: “пола”, запета и ријечи: “на приједлог здравствене коморе” бришу се.

У ставу 5. ријечи: “до 20% најниже нето плате у Републици” замјењују се ријечима: “13% просјечне нето плате за претходну годину у Републици”.

Члан 64.

У члану 215. у ставу 1. после тачке 8) додају се нове т. 9) и 10), које гласе:

“9) забрани здравственој установи да почне са радом без рјешења којим се утврђује испуњеност услова за почетак рада здравствене установе и/или њене пословне јединице и рјешења о упису у судски регистар пословних субјеката у складу са чланом 109а. овог закона,

10) забрани обављање здравствене дјелатности ако у току рада здравствена установа престане испуњавати прописане услове за обављање здравствене дјелатности који се односе на простор, кадар и опрему у складу са чланом 109а. овог закона.”

Досадашње т. 9) до 39) постају т. 11) до 41).

Члан 65.

У члану 216. у ставу 1. после тачке 26) додају се нове т. 27) и 28), које гласе:

“27) почне са радом без рјешења којим се утврђује испуњеност услова за почетак рада здравствене установе

и/или њене пословне јединице и рјешења о упису у судски регистар пословних субјеката у складу са чланом 109а. овог закона,

28) обавља здравствену дјелатност уколико у току рада здравствена установа престане испуњавати прописане услове за обављање здравствене дјелатности који се односе на простор, кадар и опрему у складу са чланом 109а. овог закона,”.

Досадашње т. 27) до 47) постају т. 29) до 49).

Члан 66.

У члану 217. у ставу 1. послјије тачке 9) додаје се нова тачка 10), која гласи:

“10) без сагласности послодавца, за свој или туђи рад, уговора или обавља послове из дјелатности послодавца (члан 133),”.

Досадашње т. 10) до 15) постају т. 11) до 16).

Члан 67.

У називу члана 221. ријечи: “плана мреже” замјењују се ријечју: “мреже”, а члан 221. мијења се и гласи:

“(1) Скупштина локалне самоуправе, прије истека важеће одлуке о мрежи здравствених установа најкасније до 30. јуна текуће године доноси нову одлуку о мрежи здравствених установа на територији своје локалне самоуправе за наредне три године.

(2) Скупштина локалне самоуправе доставља Влади одлуку из става 1. овог члана најкасније до 30. септембра текуће године за наредне три године.

(3) Влада најкасније до 31. децембра текуће године, доноси одлуку о мрежи здравствених установа у Републици за наредне три године.

(4) Одлука из ст. 1. и 3. овог члана обухвата и здравствену установу из важеће мреже здравствених установа која је након доношења одлуке из ст. 1. и 3. овог члана, а у оквиру дјелатности за коју је основана, промијенила оснивача или сједиште на територији своје локалне самоуправе.

(5) Измјене одлуке из ст. 1. и 3. овог члана могу се вршити по истеку шест мјесеци од доношења одлуке на начин и по поступку по коме је таква одлука и донесена.”

Члан 68.

Члан 222. мијења се и гласи:

“(1) По доношењу мреже здравствених установа из члана 106. овог закона, нова приватна здравствена установа из члана 63. т. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10) и 11) овог закона може поднијети захтјев из члана 108. став 8. овог закона ако локална самоуправа на основу елабората о оправданости оснивања здравствене установе, у складу са здравственим потребама становништва из члана 105. овог закона, рјешењем утврди да постоје друштвено оправдани разлози за оснивањем здравствене установе.

(2) По доношењу мреже здравствених установа из члана 107. овог закона, нова приватна здравствена установа из члана 63. тачке 13) овог закона може поднијети захтјев из члана 108. став 8. овог закона ако Министарство на основу елабората о оправданости оснивања здравствене установе, у складу са здравственим потребама становништва из члана 105. овог закона, рјешењем утврди да постоје друштвено оправдани разлози за оснивањем здравствене установе.

(3) Елаборат из ст. 1. и 2. овог члана обавезно садржи:

- 1) податке о оснивачу,
- 2) опис предложених дјелатности здравствене установе,
- 3) опис циљне групе корисника услуга,
- 4) анализу која потврђује потребу за оснивањем нове здравствене установе,
- 5) анализу утицаја на рад других здравствених установа које већ пружају услуге становништву исте територије,
- 6) процјену и изворе потребних средстава за рад нове здравствене установе.

(4) Рјешење из ст. 1. и 2. овог члана је коначно и против рјешења се може покренути управни спор код надлежног суда.”

Члан 69.

У члану 223. у ставу 2. ријечи: “три године” замјењују се ријечима: “пет година”.

Члан 70.

У члану 224. у ставу 1. ријечи: “здравственим установама” замјењују се ријечима: “дому здравља”.

Став 3. брише се.

Члан 71.

Члан 225. овог закона брише се.

Члан 72.

У члану 226. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2. до 6. постају ст. 1. до 5.

У досадашњем ставу 3. који је постао став 2. т. 6) и 7) бришу се, а досадашње т. 8) до 14) постају т. 6) до 12).

Члан 73.

Послије члана 226. додаје се нови члан 226а, који гласи:

“Рокови за доношење подзаконских аката

Члан 226а.

(1) Министар ће у року од двије године од ступања на снагу овог закона донијети правилнике којима се прописују:

1) номенклатура здравствених услуга које се пружају на примарном нивоу здравствене заштите (члан 56. став 3),

2) номенклатура здравствених услуга које се пружају на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите (члан 56. став 4),

3) начин слања лабораторијских узорака за анализу у иностранство (члан 70. став 4),

4) услови и садржај унутрашње организације у јавној здравственој установи (члан 101. став 6),

5) услови и поступак утврђивања испуњености услова који се односе на простор, кадар и опрему за почетак рада здравствене установе (члан 108. став 15),

6) садржај и начин вођења Регистра здравствених установа (члан 111. став 2),

7) показатељи за оцјену успјешности финансијског пословања јавне здравствене установе и начин њиховог праћења (члан 116. став 4),

8) професионалне компетенције здравствених радника и/или здравствених сарадника (члан 132. став 2),

9) план и програм обављања приправничког стажа, садржај и начин вођења евиденција и поступак полагања стручног испита (члан 134. став 7),

10) садржај и начин вођења Регистра здравствених радника и здравствених сарадника (члан 135а. став 2),

11) специјализације и супспецијализације здравствених радника и здравствених сарадника (члан 138. став 5),

12) садржај и начин вођења Регистра о одобреним специјализацијама и супспецијализацијама за здравствене раднике и здравствене сараднике (члан 141. став 10),

13) услови и поступак признавања дипломе о положеном специјалистичком, односно супспецијалистичком испиту (члан 144. став 12),

14) начин упућивања пацијента у оквиру јединственог система упућивања пацијената (члан 152. став 4),

15) поступак упућивања и транспорта лабораторијских узорака до здравствене установе вишег нивоа здравствене заштите (члан 153. став 2),

16) поступак организовања хитног збрињавања обољелог и повријеђеног лица (члан 155. став 7),

17) поступку процјене нове здравствене технологије (члан 171. став 10),

18) услови и поступак за примјену метода комплементарне медицине у здравственој установи (члан 175. став 11),

19) унутрашњи систем континуираног унапређења квалитета и сигурности здравствене заштите у здравственој установи (члан 190. став 6),

20) индикатори квалитета и сигурности и начин праћења и процјене квалитета и сигурности здравствене заштите у здравственим установама (члан 194. став 4),

21) праћење задовољства корисника и њихових искустава приликом коришћења услуга здравствене заштите (члан 196. став 5),

22) систем извјештавања о нежељеним догађајима (члан 198. став 5),

23) поступак утврђивања и ревидирања стандарда квалитета и сигурности у процесу пружања здравствене заштите (члан 198. став 5),

24) стандарде за сертификацију здравствене установе (члан 199. став 2),

25) стандарде за акредитацију здравствене установе (члан 200. став 2).

(2) Министар ће у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Програм за ријетке болести (члан 79. став 7),

2) Програм додатне едукације из антиејдинг естетске медицине (члан 147а. став 4),

3) Упутство о начину утврђивања смрти лица (члан 180. став 6),

4) Упутство о поступку обављања обдукције (члан 183. став 5),

5) Упутство о начину поступања са тијелом умрлог лица ради извођења практичне наставе (члан 187. став 3).

(3) Управни одбор Фонда ће у року од годину дана од ступања на снагу овог закона донијети:

1) Програм рада, развоја и организације интегрисаног здравственог информационог система за средњорочни период (члан 168. став 6),

2) правилник којим прописује технолошке и функционалне захтјеве за успостављање интегрисаног здравственог информационог система (члан 168. став 7).

(4) Директор Агенције ће у року од годину дана од ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о поступку сертификације, садржају и начину вођења Регистра сертификованих здравствених установа (члан 202. став 14)."

Члан 74.

У члану 227. ријечи: "члана 225." замјењује се ријечи-ма: "чл. 226. и 226а."

Члан 75.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-838/25
3. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1498

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, предсједник Републике д о н о с и

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ОРУЖЈУ И МУНИЦИЈИ

Проглашавам Закон о измјени Закона о оружју и муницији, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петнаестој редовној сједници, одржаној 3. јула 2025.

године, а Вијеће народа 14. јула 2025. године констатовало да се усвојени Закон о измјени Закона о оружју и муницији не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-2301/25
16. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ОРУЖЈУ И МУНИЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о оружју и муницији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/16, 18/17, 31/18, 58/19 и 86/24 - Одлука Уставног суда Републике Српске) у члану 77. у ставу 1. ријечи: "31. децембра 2016. године" замјењују се ријечима: "31. децембра 2025. године".

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-833/25
3. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1499

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 58. став 1. алинеја 5, члана 177. став 2. и члана 181. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/20) и члана 246. Закона о тржишту хартија од вриједности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 92/06, 34/09, 30/12, 59/13, 108/13, 4/17, 63/21, 11/22 и 63/22), Народна скупштина Републике Српске, на 15. редовној сједници, одржаној 9. јула 2025. године, д о н и ј е л а ј е

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ПРЕДСЈЕДНИКА, ЗАМЈЕНИКА ПРЕДСЈЕДНИКА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРИЈЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

У Комисију за хартије од вриједности Републике Српске, на период од пет година, изабрани су:

1. Огњен Михајловић, предсједник,
2. Верица Шукунда, замјеник предсједника,
3. Дарко Барашин, члан,
4. Златко Поповић, члан, и
5. Бернанда Селак, члан.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-878/25
9. јула 2025. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1500

На основу чл. 41. и 42. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12, 52/14, 114/17, 131/20, 28/21 и 90/21) и члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у складу са Одлуком о износу гаранција које може издати Република Српска у 2025. години ("Службени гласник Републике Српске", број 110/24) и Уредбом о поступку издавања гаранција Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске",